

Ο Μ. ΔΟΥΞ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΒΙΤΣ

Ὁ Μ. Δούξ Κωνσταντίνος Κωνσταντινόβιτς, οὗτινος τὴν εἰκόνα δημοσιεύομεν ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι, εἶνε γνωστὸς ἡμῖν ἐκ τῆς ἄλλοτε μακρᾶς ἐν Ἀθήναις διαμονῆς του. Σήμερον ὁμῶς τὸν γνωρίζομεν τοῖς ἀναγνώσταις ἡμῶν ὡς πρόεδρον τῆς ἐν Πιερουπόλει Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν, ἣτις ἐξέλεξεν αὐτὸν, διάδοχον τοῦ ἀποθνήσκοντος δοκίμου ρώσου συγγραφέως καὶ ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν Τολστόη, ἐκτιμῶσα τὴν πρὸς τὰ γράμματα στοργὴν αὐτοῦ.

Ὁ Μ. Δούξ Κωνσταντίνος Κωνσταντινόβιτς εἶνε υἱὸς τοῦ Μακίμνα τῶν ἐν Ρωσίᾳ φιλολόγων καὶ λογογράφων Μ. Δ. Κωνσταντίνου Νικολάεβιτς, πατρὸς τῆς ἡμετέρας Βασιλίσσης. Εἶνε νεώτατος, ἄγων μόλις τὸ τριακοστὸν πρῶτον ἔτος καὶ ἀνήκει εἰς τὴν χορείαν τῶν ἀξιοσημειωμένων Ρώσων ποιητῶν. Πολλὰ τῶν ποιημάτων του ἐδημοσιεύθησαν μὲ ψευδώνυμον εἰς ρωσικὰ περιοδικὰ καὶ ἰδίᾳ εἰς τὸ κάλλιστον τούτων τὴν «Ρούσκαγια Σταρινά» ἐφελευσάντα τὴν προσοχὴν τῶν τε φιλολόγων καὶ τοῦ κοινού. Τὰ ποιήματα ταῦτα ἐδημοσιεύθησαν καὶ εἰς ἰδιαιτέρον τεύχος, ὅπερ ὁμῶς δὲν διατέθη πρὸς πώλησιν. Ὡς τελευταῖον φιλολογικὸν ἔργον αὐτοῦ δύναται νὰ θεωρηθῇ ὁ κατὰ τὴν πανηγυρικὴν αὐτοῦ εἰσοδὸν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιστημῶν ἐκφωνηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ ὡς προέδρου λόγος, ὅστις εἶνε πρότυπον καλλιπερίας καὶ ἀφθονίας γνώσεων.

Ο ΝΕΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Τέλος πάντων τὸ πολυθρύλητον μητροπολιτικὸν ζήτημα ἔληξεν.

Habemus pontificem !

Μεθ' ὅλας τὰς ἀποχωρήσεις τοῦ Μεθοδίου, ἀνεληθόντος καὶ μέχρις αὐτοῦ τοῦ Γολγοθᾶ, ὅπως εὖρη λίθους καὶ βάλῃ κατὰ τῶν ὑποστηρίζοντων ἐτέραν ὑποψηφιότητα καὶ οὐχὶ τὴν ἰδικήν του, μεθ' ὅλα τὰ ὁδοφράγματα τῶν καταγγελιῶν καὶ τῶν διαμαρτυριῶν, ἅτινα προσεπάθησε ν' ἀναγείρῃ ὁ σεβασ. ἀρχιεπίσκοπος Κορινθίας, μεθ' ὅλην τὴν χριστιανικὴν ἀνυποταξίαν τῶν ἁγίων Τριφυλλίας καὶ Κυθήρων καὶ τοὺς ἐνδοιασμοὺς τῆς τελευταίας ὥρας τοῦ τελευταίου ὑπερμάχου τῆς ἀνταρσίας ἁγίου Ἀργολίδος, ἡ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐξέλεξεν ὡς Ἀρχηγὸν αὐτῆς ἐκεῖνον, οὗ ἡ ἀρετὴ, ἡ ὁμολογουμένη ἱκανότης καὶ ἡ μέχρι τοῦδε πολιτεία ὑπεδείκνυν ὡς τὸν μόνον ἄξιον καὶ κατάλληλον, τὸν σεβασμιώτατον ἀρχιεπίσκοπον Κεφαλληνίας κ. Γερμανὸν Καλλιγᾶν.

Λυπηρὸν εἶνε διὰ τὴν ἀντιπολίτευσιν, ὅτι χάνει διὰ τῆς τοιαύτης λήξεως τοῦ ζητήματος ἀγαπητὸν πεδῖον σκιμαχίας ἀναγκαζομένη νὰ καταθέσῃ πλέον τὰ ἐκ καλυμμυχιῶν κράνη καὶ τὰ ἐκ ποιμαντορικῶν ράβδων δόρατα, ἅτινα ἀνέλαβε διὰ νὰ καταπολεμήσῃ τὴν κυβέρνησιν ὡς εὐσεβὴς τάχα σταυροφόρος τῆς ὀρθοδοξίας τῶν Μεθοδίων καὶ τῶν Κολιάτσων. Λυπηρότερον ἔτι, ὅτι καὶ ἡμεῖς χάνομεν τὴν εὐκαιρίαν τοῦ νὰ συμπεριλαμβανώμεν εἰς τὸ ἐβδομαδιαῖον πανόραμα τοῦ Ἀστέρος τ' ἀνδραγαθήματα τῶν σεβασμιωτάτων, οἵτινες ἐν τῇ ἐπικρατούσῃ λειψανδρίᾳ τῶν ὑποκειμένων περὶ αὐτὸ περιστρέφεται ἡ ἀποστολὴ τοῦ ἡμετέρου φύλλου παρέσχον ἡμῖν πολύτιμον ὅσον καὶ ἀπροσδόκητον προμήθειαν.

Ἄλλ' ἀπέναντι τοῦ γενικοῦ καλοῦ ἡμεῖς εὐχαρίστως ὑπομένομεν τὴν ζημίαν. Διότι ἡμεῖς πρὸς τὸ γενικὸν καλὸν ἀπεβλέπομεν ὑποστηρίζαντες, ἐφ' ὅσον ἡ φύσις καὶ τὰ ὅρια τοῦ ἡμετέρου φύλλου επέτρεπον, τὴν ὑποψηφιό-

τητα τοῦ ἐκλεχθέντος διαπρεποῦς ἱεράρχου, ἐν πληρεστάτῃ διατελοῦντες γνώσει περὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἀνδρός, καὶ πολλὰ τ' ἀγαθὰ ἐκ τῆς δραστηριότητος αὐτοῦ προσδοκῶντες.

Καὶ ἀνάγκη ἐνεργείας πολλὴ παρίσταται καὶ κατεπίγουσα μάλιστα. Ὁ ἄρτι διεξαχθεὶς ἀνισαρὸς ἀγὼν περὶ τῆς καταλήψεως τοῦ ἀνωτάτου ἐκκλησιαστικοῦ ἀξιωματος τοῦ Κράτους, ὁ ἐξευτελίσας τὸν ἀνώτατον ἡμῶν κληρὸν εἰς τὰ ὄμματα τῶν ξένων ἦτο ὠφέλιμος ὑπὸ μίαν ἔποψιν, διότι κατέδειξεν, ὅτι ὑπὸ τὰ πεφυσιωμένα ράσα τῶν ἁγίων ἱεραρχῶν ὑποκρύπτεται πολὺς ἀνεμος ἀπειθείας, κενοδοξίας, ἰδιοτελείας, δολιότητος, χαμερπείας. Νομίζουν οἱ σεβασμιώτατοι, ὅτι ἀρκεῖ νὰ φορέσουν τὸ ἐπανωκαλύμμαχον, διὰ ν' ἀπαλλαγῶσι πάσης πρὸς τὴν πολιτείαν καὶ τὴν κοινωνίαν ὑποχρεώσεως, τιθέμενοι τὸν προγὰστορα ἐαυτῶν σάρκινον ὄγκον ὑπεράνω καὶ αὐτοῦ τοῦ νόμου. Ὁ Χριστὸς ταπεινοφρόνως εἶπεν, ὅτι ἦλθεν οὐχὶ ὅπως καταλύσῃ τὸν νόμον, ἀλλ' ὅπως πληρώσῃ αὐτόν· οἱ σεβασμιώτατοι λειτουργοὶ του δὲν ἐννοοῦν καθόλου νὰ πληρώσουν, μολονότι τὸ βαλάντιόν των εἶνε πάντοτε πλήρες, ἀλλὰ θέλουν νὰ ἔχουν ἀπέναντι τοῦ νόμου αἰωνίως ἀνοιχτὰ βερσέδια.

Καὶ ἀφοῦ τοιοῦτοι εἶνε οἱ ἀρχηγοί, εὐκόλως ὑποτίθεται ὅποια σηπεδὼν καὶ φαγέδαινα λυμαίνεται τὰ κατώτερα στρώματά τοῦ κλήρου, ὅστις καθεύδει ἐν ζόφῳ ἀμαθείας καὶ ἀνηθικότητος.

Οἱ ἰθύνοντες τὰ τῆς πολιτείας ἄς σκεφθῶσι νὰ περιορίσωσι διὰ καταλλήλων διατάξεων τὰς ἀλαζόνας ἐπαναστατικὰς τάσεις τῶν ὀπλάρχων αὐτῶν τῆς Ἐκκλησίας, ὁ δὲ νέος Ἀρχηγὸς αὐτῆς εἴτε ἀνεξαρτήτως, ἐφ' ὅσον ἡ δικαιοδοσία του τὸ ἐπιτρέπει, εἴτε ἐν συνεννοήσει μετὰ τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας, ἄς ἐπιμεληθῇ συντόμως, ὅπως περιβάλλῃ διὰ τῆς δεούσης εὐπρεπείας τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου.

Διὰ τοῦτο δὲν τονίζομεν ἀπὸ τῆς σήμερον τὰ νικητήρια ἐν πεποιθήσει προσδοκῶντες τὰ ἔργα τοῦ σεβαστοῦ ἱεράρχου, καὶ ἔτοιμοι πρῶτοι ἡμεῖς πάλιν ν' ἀνακράξωμεν τὸ πολυσήμαντον Habet ! δι' οὗ ἐχαιρετίζετο καὶ διελαλεῖτο ἐν Ρώμῃ ὁ ἀρρενωπὸς χαρακτὴρ ἐκάστου ἐκλεγμένου νέου παντίφικος.

Ἡρώδης ὁ Ἀττικὸς

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Εἰ Οἱ τρεῖς παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ δὲν θὰ ἠσθάνθησαν τὴν δύναμιν τῆς θερμότητος μεγαλητέραν ἀπὸ ἡμᾶς κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας. Ὅλοι φλεγόμεθα, ὡς ἡ βλάβος τῆς Ἀγίας Γραφῆς, ἀλλὰ δὲν καίόμεθα χάρις εἰς τὰ ἄφθονα ὕδατα, τὰ ὅποια ἀνακαλύπτει ὁ κ. Δήμαρχος, μετὰ ὁ κ. Σούλης καὶ εὕρισκε διανυγέστατα καὶ ψυχρότατα τὸ δημ. Συμβούλιον. Ὅποια ὁμῶς σύμπτωσις ! Μετὰ τῶν καλλιρρόων πηγῶν συγχρόνως ἀνακαλύπτονται καὶ ἀρχαῖοι τάφοι εἰς ἐνδειξιν, ὅτι ἐκεῖ μέσα πρέπει νὰ ἀποθέσωμεν πᾶσαν ἐλπίδα περὶ βελτιώσεως τῆς τύχης μας.

✱

Ἀψηφὼν τοὺς κινδύνους τῆς θερμότητος καὶ ὑπὸ μόνου τοῦ πρὸς τὴν πατρίδα ἔρωτος ἐλαυνόμενος ὁ κ. Μανσόλας ἐγκατέλιπε τοὺς Παρισίους καὶ εὕρισκεται ἤδη ἐν μέσῳ ἡμῶν. Τὸ θαυμάσιον τοῦτο τέκνον τῆς Ἑλλάδος, ἀμαφικόμενον, ἐπισκέφθησαν ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς καὶ δύο Ἀστυ-